

Rama IX Art Museum Foundation

INSON WONGSAM

อินสอน วงศ์สงาม

S-CAT-2-0462

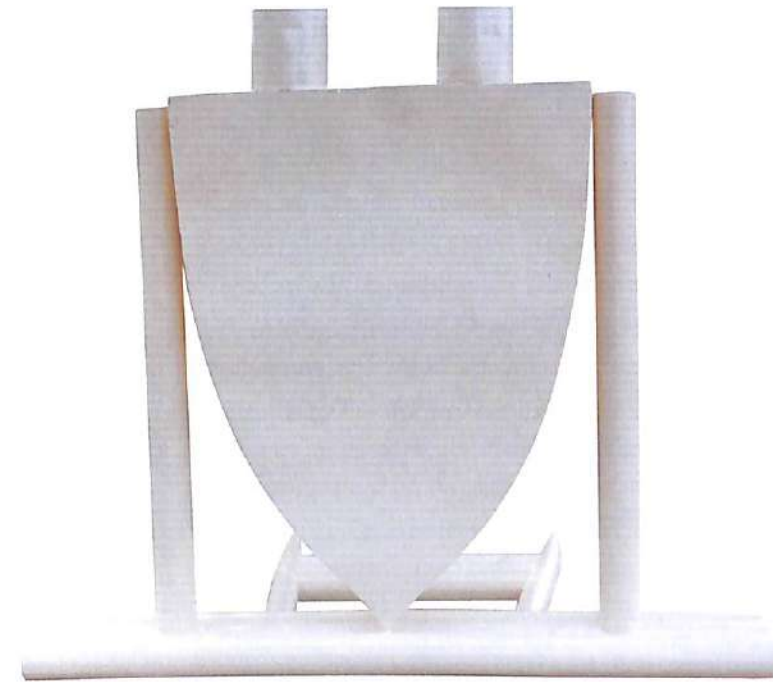
SC-0686-04-1999

ห้าวหาวยังอยู่

BIG HEARTED

130 X 200 X 170 cm.

1998

Rama IX Art Museum Foundation

INSON WONGSAM

MIDDLE PERIOD : LOST FOUND NEW YORK 1968 - 1974
AT THE NATIONAL GALLERY - CHAO FA ROAD
3 - 30 APRIL 1999

Inson Wongsam

ศิลปะสมัยใหม่หรือศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทยนั้น เป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดด้วยพลังความคิดและการสร้างโดยเหล่าศิลปินของไทย ซึ่งต่างได้สะท้อนความรู้สึกความชื่นชม ความขัดแย้งและความนึกคิดต่างๆ นานาเกี่ยวกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ออกมาเป็นผลงานด้านทัศนศิลป์ในลักษณะหรือรูปแบบและเทคนิคแตกต่างกันออกไป ตามความชอบและการค้นพบเฉพาะตน กล่าวได้ว่า ผลงานของศิลปินใด ก็คือ ศิลปินคนนั้นๆ นั่นเอง ศิลปินร่วมสมัยไทยในปัจจุบันมีอยู่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับนานาชาติประเทศ แต่ในจำนวนน้อยคนนั้น เรียกได้ว่าเป็นศิลปินที่สร้างชื่อและเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและสากลและในจำนวนดังกล่าวนี้หมายรวมถึง “อินสนธิ วงศ์สาม” ศิลปินร่วมสมัยจากดินแดนล้านนา จังหวัดลำพูน

“อินสนธิ วงศ์สาม” นับเป็นศิลปินร่วมสมัยของไทยคนหนึ่ง ที่ได้สร้างสมประสบการณ์ด้านศิลปะมายาวนานและเผยแพร่ออกไปทั่วโลก ในเอเชีย ยุโรป และอเมริกา เป็นเวลากว่าสิบปี ชีวิตและประสบการณ์ต่างๆ ที่เขาได้ผ่านร้อนผ่านหนาวในดินแดนไกล ประกอบความเป็นผู้มีไฟในการทำงานศิลปะอยู่ตลอดเวลา เป็นพลังให้อินสนธิ วงศ์สาม สร้างและพัฒนาผลงานศิลปะในแนวของตนเอง จนเป็นที่ยอมรับทั่วไปหลังจากที่ได้เสาะหาประสบการณ์ในแดนไกล ในที่สุด อินสนธิ วงศ์สาม ได้หวนกลับมาใช้ชีวิตที่บ้านเกิด คือที่จังหวัดลำพูน พร้อมกับยังคงสร้างงานศิลปะต่อไป

ผลงานชุด “30 ปีที่ผ่านมาจากนิวยอร์ก” (Middle period : lost and found ; New York 1968 - 1974) ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ ในครั้งนี้ จะเป็นการประมวลภาพและเรื่องราวของอินสนธิ วงศ์สาม ในครั้งหนึ่งของการที่ได้ใช้ชีวิตและสร้างงานศิลปะในต่างแดน และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ซึ่งกรมศิลปากร มีความภูมิใจต่อการมีส่วนร่วมสนับสนุนและเผยแพร่ผลงานชุดนี้ออกสู่สาธารณชน ให้มีความรู้ความเข้าใจ และรักในงานศิลปะร่วมสมัยมากขึ้น

(นายนิคม มุสิกะคามะ)
อธิบดีกรมศิลปากร
มีนาคม 2542

“อินสนธิ วงศ์สาม” ศิลปินผู้ รังสรรค์ศิลปะ สูงสุด คืนสู่สามัญ

Rama IX Art Museum Foundation

ยุคสมัยแห่งการหลอมรวมอารยวัฒนธรรม จากโลกตะวันออกสู่โลกตะวันตกเป็นหนึ่งในเดียวความกลมกลืนผ่านวันเวลาอันยาวนานสั่งสมประสบการณ์ ด้วยจิตวิญญาณมุ่งมั่น และศรัทธาอันแรงกล้า ไฉมนำวิถีชีวิตของชายหนุ่มผู้ใฝ่ฝันสรรค์สร้างศิลปะผ่านความงดงาม สื่อสะท้อนความนึกคิดสู่สามัญชนร่วมสมัยนาม “อินสนธิ วงศ์สาม”

อินสนธิ วงศ์สาม เกิดเมื่อวันที่ 9 กันยายน พุทธศักราช 2477 ในครอบครัวช่างฝีมือทำเครื่องทองเครื่องเงิน ณ บ้านป่าซาง จังหวัดลำพูน อันเป็นดินแดนแห่งสีสันและตำนานศิลปะล้านนา

แรงบันดาลใจจากพ่อสู่ลูกชายวัยเยาว์ ในวัยเยาว์ อินสนธิ เคยบันทึกไว้ว่า ชีวิตเป็นสิ่งที่ฝันไม่ได้ การเรียนรู้และประสบการณ์เป็นกลไกสำคัญของงานศิลป์ เราจะนอนหลับสบายเมื่อเราฝันดีมาตลอด ตอนเด็กเราฝันถึงดวงดาว ฝันถึงความดีงาม ฝันถึงความรัก อยากจะมีประสบการณ์มาก ๆ อยากทำให้ได้ดีเหมือนพ่อ เมื่อตอนเด็กๆ ยังจำได้และจดจำมาตลอดว่า ไม่ว่าจะทำอะไรเกี่ยวกับช่างฝีมือ ต้องทำให้ได้ดีที่สุด และจะเป็นกังวลกับงานมาก หากทำไม่สำเร็จ

METAL 1998
ครึ่งทางใต้ทะเล
Half way under the sea
25 x 120 x 120 cm.

อินสนธิ์ ชื่นชมและยกย่องความสามารถทางช่างฝีมือของพ่ออยู่เสมอ พ่อเป็นแบบอย่างที่ดีงามในชีวิตของเขาลงมาในวัยเยาว์ เขาร้องขอให้พ่อวาดภาพให้เมื่อต้องไปโรงเรียนทุกเช้า ไม่ว่าภาพสัตว์ ต้นไม้ วัด หรืออะไรก็ตาม ครั้นตกเย็น อินสนธิ์ ก็จะวาดภาพเดียวกันนั้น นำกลับมาให้พ่อ ทำอยู่เป็นกิจวัตรโดยไม่ได้คิดว่านั่นเป็นเหมือนเมล็ดพันธุ์บ่มเพาะให้เขาเติบโตทางศิลปะโดยไม่รู้ตัว ความสนใจใฝ่ในทางศิลปะของอินสนธิ์ มิได้ทำให้บรรยากาศของการเรียนการสอนในระบบ nudring เขาให้คล้อยตามนัก จิตใจของเขายังจดจ่ออยู่กับการวาดรูปตามแบบที่พ่อวาดให้ อย่างภาคภูมิใจเมื่อจบการศึกษาจากชั้นประถม ได้สอบเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาที่ โรงเรียนจักรคำคณาทร ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดในช่วงนั้น อินสนธิ์ บันทึกไว้ว่า

ระยะนั้นขยันเรียนเดี่ยวเรียนไม่ทันเพื่อน มีแต่คนเก่งๆ ทั้งนั้นในนักเรียน 30 คน ก็เรียนอยู่ในระดับต้นๆ พอเรียนไม่ยากก็เกิดสนุกสนาน จนเกือบถูกให้ออกจากโรงเรียนถึง 3 ครั้ง คุณพ่อต้องไปรับรองและขอรับรองครู ถ้าพ่อเป็นคนไม่เก่งอนาคตของผมนักก็ต้องจบ...ระหว่างเรียนชั้นมัธยม อินสนธิ์ ได้มีโอกาสส่งภาพวาดเข้าประกวดแข่งขันวาดรูปประจำจังหวัดอยู่เสมอจนได้คิดว่ามีความถนัดและปรารถนาจะเรียนวิชาช่างเมื่อจบชั้นมัธยม อินสนธิ์ จึงได้จากบ้านเป็นครั้งแรกเพื่อมาเรียนต่อที่โรงเรียนศิลปะในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นโรงเรียนเตรียมมหาวิทยาลัยศิลปากร ตามคำแนะนำของอาจารย์ทวี นันทขว้าง ปัจจุบันโรงเรียนเตรียมศิลปากรนี้คือ วิทยาลัยช่างศิลป์

METAL 1998
มองไปข้างหน้า
Looking Ahead
280 x 136 x 120 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

METAL 1998
อากาศหายไปไหน
Where has all the oxygen gone ?
115 x 70 x 245 cm.

ก้าวแรกสู่โลกกว้างแห่งศิลป์

พ.ศ. 2504 หลังจากจบจากมหาวิทยาลัยศิลปากร อินสนธิ์ ต้องการประสบการณ์จึงวางแผนเดินทางเพื่อศึกษาได้เดินทางไปทุกจังหวัดตามภาคต่างๆ ของประเทศ และกลับมาทำงานระยะหนึ่งเมื่อเปิดแสดงภาพเขียน ชื่อ “Thailand Panorama” ที่องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หลังจากนั้นเพื่อนที่องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวชวนเดินทางไปต่างประเทศโดยมีจุดหมาย คือ อิตาลี อินสนธิ์ เห็นโอกาสที่จะหาประสบการณ์ทางศิลปะในต่างประเทศ จึงได้เดินทางไปประชุมที่ Christian Centre กรุงเทพฯ ร่วมกับศิลปินอื่นเพื่อนำมาเป็นค่าเดินทาง

อินสนธิ์ ออกเดินทางด้วยรถสกูตเตอร์ใจ จากจุดเริ่มต้นคือกรุงเทพฯ สู่มืองต่างๆ ในดินแดนหลากหลายเชื้อชาติต่าง ความเชื่อ ผ่านเหตุการณ์ทั้งยากลำบาก ตื่นเต้นและหิวโหย แต่ด้วยจิตใจที่มุ่งมั่นศรัทธา ต่อสิ่งที่ตนเองใฝ่ฝัน คือพลังอันวิเศษสุดที่หล่อเลี้ยงจิตใจ ให้เขาฟันฝ่าอุปสรรคระหว่างเดินทางไปได้ อินสนธิ์ ได้รำลึกถึงอดีตเมื่อครั้งออกเดินทางเริ่มแรกว่า...แผนการเดินทางครั้งแรก ตั้งใจว่าจะต้องไปถึงอิตาลี และแสดงงานให้ได้ภายใน 3 เดือน แต่พลาดเรือต้องติดค้างอยู่ที่ปารีส 1 เดือนเพื่อเรือกลับมาใหม่อีกครั้ง เงินที่นำติดตัวไปด้วยที่คิดว่าจะ

ไปถึงอิตาลีได้โดยไม่มีปัญหา เมื่อลงเรือ
ไปถึงอินเดียเมืองกัลกัตตาเหลือเพียง 60
เหรียญ ขับริกสกูลเตอร์ไปถึงกรุงนิวเดลี
ติดต่อแกลลอรี่ได้แสดงงานพอดี พอได้
ค่าเดินทางมุ่งตรงสู่ประเทศต่อไป คือ
ปากีสถาน แสดงงานครั้งที่ All India
Fine Arts and Crafts Society, ต่อมา
แสดงที่ The Pakistan Arts Council เมือง
Lahore และ The Arts Council of Paki-
stan Karachi จากนั้นจึงมุ่งไปยัง อิหร่าน...
แสดงงานที่ Gilgamesh Gallery ; Taharan

จากอิหร่านมุ่งต่อไปยังประเทศ
ตุรกี ได้แสดงงานที่ The French Con-
sulate in Istanbul อินสนธิ์ไม่เคยย่อท้อต่อ
การเดินทางไปบนดินแดนที่มีความเชื่อ
และความศรัทธาแตกต่างจากแผ่นดินเกิด
แม้เงินจะหมดอีกครั้งแต่โชคยังเข้าข้าง
ผลงานบางส่วนที่หลงเหลืออยู่ในเมืองไทย
บริษัทเอสโซ่ได้จัดแสดงงานให้ รวมทั้ง
ผลงานที่ส่งไปจากอินเดียด้วย หลังการ
แสดงงานครั้งนั้นเอสโซ่ส่งเงินให้เขา 200

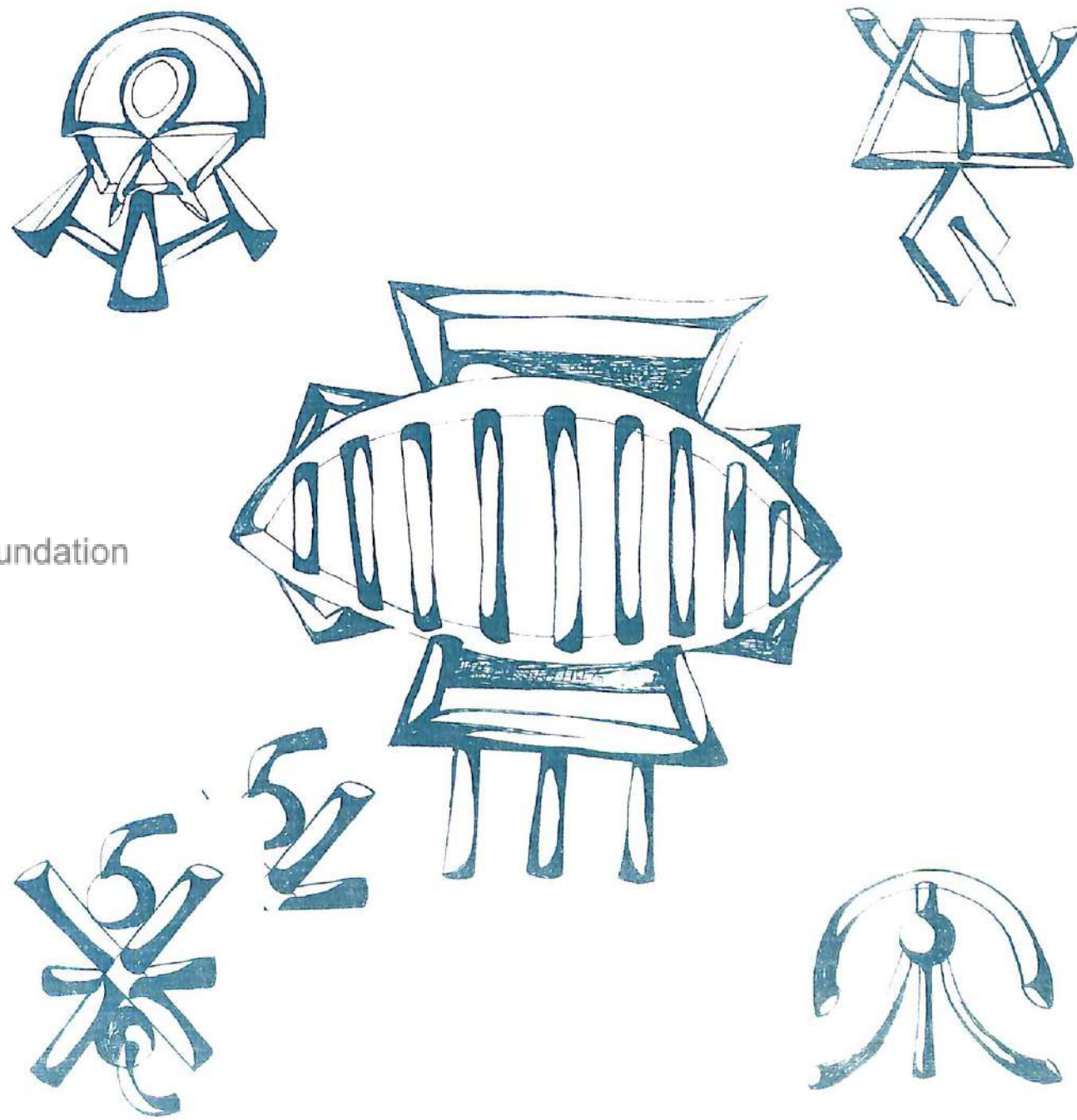
เหรียญ ทำให้พอมีเงินเดินทางและยังชีพ
ต่อไปอีกช่วงระยะหนึ่ง

อินสนธิ์ เดินทางไปถึงกรีซด้วย
ความตื่นเต้นและเปี่ยมล้นด้วยความฝัน
เขาไม่รังรอที่จะเดินทางไปสัมผัสความ
งดงามของสถาปัตยกรรมอันเลื่องชื่อของ
วิหารพารเธนอน และเมื่อเข้าไปดูอย่าง
ใกล้ชิดเขารู้สึกถึงความยิ่งใหญ่และพิศวง
กับการสร้างจากฝีมือมนุษย์ จากสิ่งที่
พบเห็น ได้แก่ ลายเป็นส่วนหนึ่งของแรง
บันดาลใจที่เก็บเกี่ยวอยู่ในจิตใจของ
เขาตลอดเวลา อินสนธิ์ ใช้ชีวิตอยู่ที่กรีซ
นานถึง 8 เดือน ทั้งแสดงงานในแกลลอรี่
เล็กๆ และเดินทางข้ามไปใช้ชีวิตช่วงหนึ่ง
ที่เกาะคอร์ฟู (Corfu) ตามคำชวนของ
เพื่อนศิลปินชาวอเมริกันที่ Athen อินสนธิ์
พักและทำงาน wood cut ที่นั่น...เราได้
ปักหลักอยู่ที่เกาะ Corfu ใช้ชีวิตและได้
พักงานระยะหนึ่ง เตรียมตัวทำงานอย่าง
เอาจริงเอาจัง เพื่อจะเอางานไปแสดงยัง
ยุโรป...

METAL 1998
กรองน้ำใต้ทะเล
Water filter under the sea
310 x 110 x 20 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

ความมุ่งมั่นและศรัทธาที่ค้นพบ

จากเกาะคอร์ฟู ประเทศกรีซ อินสนธิ์พารถูกโจลงเรือเข้าทางเมืองท่า Brindisi ซึ่งเป็นท่าเรือ Ferry ไปยังอิตาลี อีกทางหนึ่ง อินสนธิ์ใช้เวลาขับรถทั้งวันกว่าจะถึงกรุงโรมเพราะระหว่างทางรถเสีย ทำให้เขาต้องเข็นรถขึ้น-ลงเขา แต่ความมุ่งมั่นที่ต้องการแสดงผลงาน และมาเยือนอิตาลี และเมืองฟลอเรนซ์ อันเป็นบ้านเกิดของ อาจารย์ศิลป์ พีระศรี ยังคงเต็มเปี่ยมอยู่ในหัวใจของเขา อินสนธิ์ยังจำคำสอนของอาจารย์ท่านนี้ที่ให้ได้ในช่วงที่เขาศึกษาที่มหาวิทยาลัยศิลปากรว่า หากต้องการเป็นศิลปินจริง ไม่ควรมีครอบครัว ให้เดินทางไปค้นหาโลกกว้างไกลด้านศิลปะที่โรมและฝรั่งเศส อันเป็นศูนย์กลางศิลปะที่ยิ่งใหญ่ของโลก เขาตระเวนดูสถาปัตยกรรม และโบราณสถานตามคำแนะนำของอาจารย์ศิลป์ ผู้ล่องลัดไปก่อนที่อินสนธิ์จะเริ่มออกเดินทางรอบโลกได้ 7 วัน

อินสนธิ์ตระเวน สเก็ตซ์ภาพทุกแห่งที่ก้าวย่างไปถึง ผลงานที่เขาถ่ายทอดจากสิ่งที่พบเห็น ในโรมและฝรั่งเศส ยังคงเป็นสัไดล์ Wood cut แนว Abstract ซึ่งถูกพัฒนา เปลี่ยนแปลงไปตามประสบการณ์ที่สั่งสมจนเป็นแนวสากลมากขึ้น

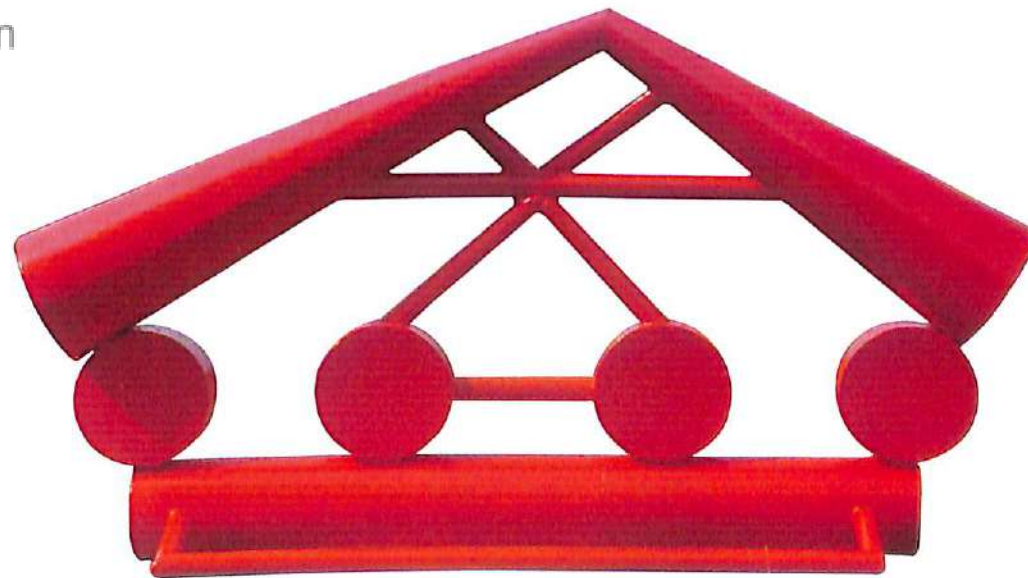
1968
Models for sculpture
under the sea

Rama IX Art Museum Foundation

ระหว่างที่อินสนธิ์มุ่งมั่นแสวงหาประสบการณ์ด้านศิลปะอยู่ที่โรมนั้น บังเอิญเป็นช่วงที่ดำรงคังค้อปราชมาจากปารีส จึงได้ร่วมกันเดินทางไปแสดงงานที่ฟลอเรนซ์ ซึ่งเป็นบ้านเกิดของอาจารย์ศิลป์ แล้วย้อนกลับมาโรมอีกครั้ง ที่โรมอินสนธิ์ได้พบกับเพื่อนศิลปินชาวอังกฤษ 2 คน ที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ได้มาเปิดงานแสดงที่โรม เป็นแกลลอรี่เดียวกัน "...เขาขายรูปไม่ได้เหมือนกัน แต่ก็ช่วยซื้อรูปผมไปเมื่อได้เงินพอเป็นค่าเดินทาง ก็มุ่งหน้าสู่เวียนนาโดยทางรถไฟ ส่วนรถสกูเตอร์เอาไปฝากไว้ที่สถานทูตไทย เมื่อถึงเวียนนาตรงกับฤดูหนาว หนาวมาก

ได้จัดแสดงงานที่นั่น บังเอิญพบกับท่านพลเอกชาติชาย ขณะนั้นเป็นท่านทูตฯ อยู่ ท่านให้การสนับสนุนอยู่ในเวียนนา 4 เดือน หลังจากหมดหน้าหนาวก็เข้าสู่เมืองซูริค ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และบังเอิญโชคดีได้งานทำเกี่ยวกับภาพพิมพ์ อยู่สวิส 2 เดือน ก็มุ่งหน้าสู่ปารีส..." ที่ปารีส ชีวิตของเขามีได้สบายเขาต้องชุกตัวอยู่ได้สะพานลอยนานกว่า 10 วันเพื่อรอหางานทำ และโชคก็เข้าข้างเขาอีกครั้ง เมื่อมีคนต้องการให้เขาไปเป็นพนักงานเสิร์ฟและพ่อดครัวในร้านอาหาร ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของชาวต่างชาติ เพราะเขาพูดภาษาอังกฤษได้

1995
เก็บขยะ
Filter for nuclear waste
20 x 75 x 22 cm.

อินสนธิใช้เวลากว่า 6 เดือนกับการทำงานเล็ฟและอยู่ในครัวร้านอาหารเวียดนาม เขาตระหนักว่าควรทำอะไรสักอย่างเพื่อให้ได้สิทธิ์ในการทำงานที่ยาวนานขึ้นเมื่อเข้าสู่ปีที่ 2 ของการใช้ชีวิตในปารีส อินสนธิจึงไปสมัครเรียนศิลปะที่ L'Ecole Nationale Supérieure Des Arts Decoratifs เขาต้องทำงานทุกอย่างเพื่อหาเลี้ยงชีพ ไม่ว่าจะเป็น พี่เลี้ยงเด็ก งานอ็อกเชียมเหล็ก โบกปูน ทาสีสถานทูต ความฝันและอุดมการณ์ของเขาจึงถูกเก็บเงียบไว้ในมุมหนึ่งของชีวิตชั่วคราว และนี่เองที่ทำให้เขาพบรักและแต่งงานกับสาวชาวอเมริกันชื่อ Babara Wood ซึ่งมาศึกษาต่อที่ปารีส ต่อมาภรรยาได้เดินทางกลับประเทศของเธอเพื่อไปทำเนียบุตรชายชื่อ อินสนธิ จูเนียร์ ทายาทคนเดียวที่เขาภาคภูมิใจเมื่อภรรยาเดินทางกลับสหรัฐอเมริกา อินสนธิ ได้ครุ่นคิดถึงการทำงานศิลปะตามความตั้งใจเดิม เขาได้เริ่มทำงานศิลปะอีกครั้ง เป็นงานภาพพิมพ์ จนได้แสดงงานในแกลลอรีแห่งหนึ่งในปารีส ภายหลังอินสนธิแสวงหาประสบการณ์ทางศิลปะในยุโรป จนอิ่มตัวแล้ว เขาได้ตัดสินใจเดินทางต่อไปยังนิวยอร์ก ที่นั่นเขายังชีพด้วยการรับจ้างทำเครื่องประดับสตรีด้วยโลหะ จนกระทั่งสามารถรวบรวมเงินเปิดร้านของตนเองได้ และมีเวลาทำงานศิลปะ Wood cut ไปพร้อมกับงานโลหะ จากที่

อินสนธิใช้ชีวิตนานกว่า 6 ปีที่นิวยอร์ก เขาได้สร้าง Model งานศิลปะไว้ถึง 408 ชิ้น ผลงานของเขาส่วนใหญ่สะท้อนแนวความคิด เรื่องโครงการมนุษย์อาศัยอยู่ในอวกาศ เป็นส่วนหนึ่งของจินตนาการที่เขาสร้างสรรค์ขึ้นในรูปของ Model และรูปประติมากรรมได้ทะเลซึ่งเป็นอีกส่วนหนึ่งที่เขาพยายามหาทุนสนับสนุนโครงการ แต่ช่วงนั้นเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาคดเคี้ยว ทำให้การหาทุนต้องหยุดชะงักลงรายได้จากการทำเครื่องประดับของเขาก็ดนัยลงไปด้วย

Rama IX Art Museum Foundation

แบบจำลองประติมากรรมได้ทะเล นิวยอร์ก
Model for sculpture under the sea
New York

จากวิถีชีวิตที่เร่งรีบและมีชีวิตอยู่อย่างยากลำบาก อ้ากว้างในเมืองใหญ่ ทำให้อินสนธิ์ วงศ์สาม ตัดสินใจหันหลังกลับสู่แผ่นดินเกิดในปี พ.ศ. 2517 พร้อมกับนำเอาประสบการณ์ทางศิลปะที่กว้างไกลและลุ่มลึก ติดตัวมาด้วยเท่านั้น เขากล่าวว่า เมื่อไปมือเปล่าก็กลับมามือเปล่า ดังที่ น. ณ ปากน้ำ ศิลปินและนักเขียนอาวุโสได้เขียนบทความถึงชีวิตของอินสนธิ์ ความตอนหนึ่งว่า “เขาไม่อาทรต่อสิ่งใดครั้งหนึ่งได้จายรูปภาพพิมพ์ไป 1 รูป เป็นค่าซ่อมจักรยานยนต์ที่อิตาลี ให้ช่างผู้มีอารมณ์แสนพิศดารผู้นั้น ยอมยอมให้พักที่บ้านโดยจ่ายเป็นภาพพิมพ์อีก 1 รูป ที่นิวยอร์กเขาใช้เครื่องมือดัดลวดเงินเป็นเครื่องประดับ ที่นั่นหนุ่มสาวถึงขนาดเข้าคิวซื้อ จนต้องคิดค่าทำตามจำนวนเวลาที่ผลิต เขาเรียนศิลป์จากมหาวิทยาลัยศิลปากรและจากปารีส แต่ต้องไปตัดไล่ทะขาย ชีวิตมันผันแปรไปจนต้องแผ่นกลับ ป่าซาง หริภุญไชย แดนปัตภูมิ ที่บ้าน รอยน็ด สมบัติพิสดานไว้ที่โน่น กลับบ้านด้วยมือเปล่า ความเครียดอันสะสมไว้อย่างหมักหมม ประสบการณ์อันมีค่าจากต่างภูมิต่างทวีป จำต้องปล่อยละวางไว้”

1998
ประติมากรรมในสวน
Sculptures in the garden

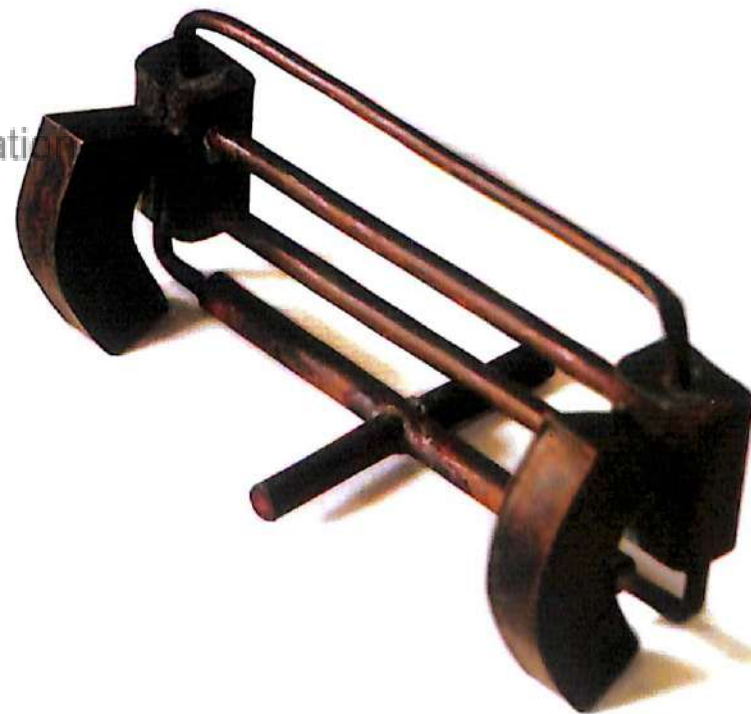
X Art Museum Foundation

ประสบการณ์อินล้าค่า สรรค์สร้างงานศิลป์

หลังจากเดินทางกลับเมืองไทย อินสนธิ์ได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ล้ำค่าด้านศิลปะเพื่อนำกลับมาสร้างงานที่บ้านเกิดของเขาอย่างเจียๆ เริ่มแรก คือ การสร้างสตูดิโอขึ้นที่ห้วยไฟ ดินเขาถ้ำช้าง อำเภอป่าซางต่อมาเขาได้สร้างสตูดิโอหลังที่สองที่บ้านป่าซางน้อย ด้วยฝีมือและความคิดสร้างสรรค์ของเขาเอง

อินสนธิ์ได้ใช้พลังชีวิตในการสร้างงานศิลปะอย่างเต็มที่ในบ้านเกิด เขาได้ซึมซับธรรมชาติและมองเห็นความงามที่ซ่อนอยู่ในเนื้อไม้ที่ชาวบ้านมักตัดต้นไม้ใหญ่ไปเผาทำฟืน หากแต่ อินสนธิ์ กลับนำดอกไม้ที่เหลือยู่มารังสรรค์ให้เกิดงานศิลปะที่ให้ความงาม คงจิตวิญญาณธรรมชาติไว้ในรูปทรงของไม้ คือ แนวคิดที่สะท้อนความกลมกลืนและคงอยู่ของธรรมชาติที่เขาค้นพบด้วยตัวเอง

ด้วยนิสัยที่รักการเดินทางเขาจึงออกเดินทางหาประสบการณ์ในต่างแดนอีกครั้งหนึ่ง ในปลายปี พ.ศ. 2533 ทั้งในยุโรปและแอฟริกา เขาได้มีโอกาสแสดงฝีมือแกะสลักหินในหมู่บ้านศิลปินที่ Guruve ประเทศ Zimbabwe และอีกหลายประเทศทั่วโลกนับเป็นประสบการณ์แปลกใหม่และประทับใจยิ่งต่อเขา

1998
เกาะติด
Compression machine
26 x 8 x 10 cm.

“แมงขี้บัว เขาก็กลิ้งลงจากเขา
ตกลงเอาใส่หน้าผา ก็ทว่าสนุกเอา
ต้นไม้อึงดูเขา แมงขี้บัวก็เล่าไป
พอนกเจ้าเห็นเข้า แมงขี้บัวก็หลบหาย”

1998
หอสังเกตการณ์
Observation Tower
290 x 100 x 100 cm.

อินสนธิ์ วงศ์สาม คือ ศิลปินผู้ศรัทธาต่องานศิลปะอย่างมั่นคง เพราะ “ศิลปะ” คือ ชีวิตและจิตวิญญาณของเขานั้นเอง หากแต่สิ่งล้ำค่าและมีอิทธิพลต่อแนวคิด เขาใจถึงจิตวิญญาณของเขาตลอดมา นั่นคือ “คุณพ่อ” ช่างทองฝีมือดีจากดินแดนลำพูน ซึ่งอินสนธิ์รำลึกเสมอว่า “เกิดเป็นผู้ชายพ่อภูมิเจ้าใช้ได้”

ปารวีย์ ไพบูลย์ยิ่ง
ธิดิตมา รุญเจริญ
ผู้เรียบเรียง
ธันวาคม 2541

1998
แบบจำลองเครื่องดูดมลพิษใต้ทะเล
Model for collecting debris
280 x 200 cm.

BACK TO HIS ROOTS

WOODEN KNOCK DOWN SCULPTURE
DESIGNED IN HUEY FY ; PASANG - 1997
CARVED IN PASANG - NOI 1997 - 1998

Rama IX Art Museum Foundation

เมื่อต้นปี 2541 ชาวบ้านจังหวัดลำพูนมาแสดงความยินดีกับอินสนธิ วงศ์สาม เมื่อสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ประกาศชื่อเขาเป็น ผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม “ชีวิต ของผมเริ่มต้นด้วยความรักศิลปะ ผมได้ สร้างสรรค์มาตลอด ด้วยสติปัญญา ทั้ง แรงกายและแรงใจ จนอายุผมเริ่มเข้าสู่ วัยสันติ...ผมจะไม่เรียกร้องความสนใจ จากใคร...ทุกอย่างที่ผมทำทุกวันนี้ คือ ชีวิตจริงของผม เมื่อชาวบ้านนำดอกไม้ มาแสดงความยินดีในสิ่งที่สังคมยื่นให้ ผมก็คงจะพอใจแล้ว”

อินสนธิ วงศ์สาม ยังคงเป็น ประติมากรที่มักน้อย เรียบง่าย สันโดษ ผลงานอันทรงคุณค่าของเขาได้สร้างสรรค์ มาอย่างต่อเนื่องและยาวนานด้วยจิตวิญญาณ บริสุทธิ์ การที่อินสนธิเป็นคนที่มีไฟ สร้างสรรค์ตลอดเวลา ในปี 2510 ขณะที่ เขาพำนักรในสหรัฐอเมริกา เขาได้ทุ่มเท สร้างสรรค์งานชุดโลหะซึ่งเป็นผลงานสเก็ตช์ เล็กๆ จำนวนมากมายถึง 408 ชิ้น เป็น จินตนาการแตกต่างจากประติมากรอื่นๆ เขาเรียกมันว่า *ประติมากรรมใต้ทะเล*, *ประติมากรรมลอยน้ำ*, *ประติมากรรม อวกาศ* และรอเวลาที่จะขยายผลงานให้ สมบูรณ์ที่สุด

1997
ความห่อหุ้ม
Depressed
12 x 20 x 88 cm.

และในปี 2542 นี้ อินสนธิ วงศ์สาม ได้นำผลงานที่มีหัตถกรรมเหล่านั้นมาแสดงให้เราได้ประจักษ์ในพลังความคิดของเขา และยังรวมถึงเป็นผลงานประติมากรรมที่สร้างสรรค์ขึ้นในประเทศไทย ถ่ายทอดจากผลงานวาดเส้นจำนวนหลายร้อยชิ้น กลายมาเป็นผลงานประติมากรรมแกะสลักไม้ ซึ่งทั้งความที่มันอันแกะจากต้นไม้ที่อันเดียวมาเป็นการแกะสลักไม้เป็นหลายๆ ชิ้นประกอบเข้าเป็นหนึ่งเดียวด้วยชั้นเชิงทางประติมากรรมที่หาใครเสมอเหมือนได้ยาก

อินสนธิ วงศ์สาม
คือ ผู้สร้างสรรค์ศิลป์
และศิลปะ
คือ ผู้สร้างอินสนธิ

วิชัย สิทธิรัตน์
ภาควิชา ประติมากรรม
คณะจิตรกรรม
ประติมากรรม และภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
6 มกราคม 2542

Rama IX Art Museum Foundation

1997
Rocking Sculpture
12 x 66 x 33 cm.

1997
Eccentric
40 x 15 x 87 cm.

ทศวรรษแห่งการสร้างสรรค์ ของอินสนธิ วงศ์สาม

แม้ปัจจุบัน อินสนธิ วงศ์สาม จะมีอายุกว่าหกทศวรรษแล้วก็ตาม แต่ไฟแห่งการสร้างสรรค์ก็ยังคุโชนอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะประติมากรรมไม้ที่อินสนธิ สร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องมาหลายสิบปีนั้น เป็นเสมือนชีวิตจิตใจของเขาทีเดียว

อินสนธิ เริ่มทำงานแกะสลักไม้ มาตั้งแต่กลับจากสหรัฐอเมริกาผ่านักที่ป่าซาง จังหวัดลำพูน เมื่อ พ.ศ.2517 เป็นต้นมา เขาพยายามอย่างยิ่งที่จะแสวงหาสัจธรรมแห่งความงามจาก “ไม้” ในรูปแบบต่างๆ กันมากมาย ดังปรากฏเป็นผลงานประติมากรรมไม้แกะสลักชุดต่างๆ ของอินสนธิที่ทำไว้ตั้งแต่ พ.ศ. 2517 จนถึงปัจจุบัน

ผลงานประติมากรรมไม้ของอินสนธิที่สร้างขึ้นช่วงหนึ่งถึงสองปีที่ผ่านมา น่าสนใจอย่างยิ่งเพราะเป็นงานที่ค่อนข้างแปลกใหม่ต่างไปจากงานแกะสลักไม้ที่สร้างขึ้นก่อนหน้านี้

ผลงานประติมากรรมไม้ชุดล่าสุดของอินสนธิ ส่วนใหญ่ทำจากไม้สักขนาดใหญ่ ไม้ไผ่ ไม้รวก เป็นการแสวงหาความงามของเส้นรอบนอกของรูปทรงลอยตัว จากไม้รูปทรงต่างๆ ที่นำมารวมเข้าด้วยกัน เสมือนกิ่งก้าน ดอกและใบของต้นไม้ที่รวมกันเป็นต้นไม้ แต่รูปทรงของงานประติมากรรมไม้ของอินสนธิ เป็นรูปทรงที่ไม่ซับซ้อน ทั้งนี้เพราะเขาต้องการสร้างรูปทรงง่ายๆ ให้คงงาม

1997
ระบบสังคม
Social system
45 x 10 x 44 cm.

อินสนธิ์ใช้ความงามของเนื้อไม้สักและรูปทรงสื่อความงามมากกว่าปริมาณที่มีปรากฏในงานประติมากรรมทั่วไป แม้ผลงานประติมากรรมไม้ชุดล่าสุดของอินสนธิ์จะมีรูปทรงเรียบๆ แต่ก็ไม่ไร้ชีวิต เพราะอินสนธิ์ใช้รูปทรงรองหรือส่วนประกอบชิ้นเล็กๆ เข้ามาประกอบกับรูปทรงหลัก เพื่อให้เกิดความขัดแย้ง (contrast) ในองค์ประกอบรวมของผลงานแต่ละชิ้น ซึ่งช่วยให้ผลงานมีชีวิตชีวา ดูสนุกและน่าสนใจ

การสร้างรูปทรงที่มีลักษณะเฉพาะตัวของประติมากรรมไม้ชุดนี้

แสดงให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมของถิ่นกำเนิดและศิลปะพื้นบ้านที่เป็นเสมือนเบ้าหล่อหลอมชีวิตของเขามานานกว่าหกทศวรรษนั้น เข้ามารวมอยู่ในรูปทรงของผลงานประติมากรรมไม้ชุดนี้ เช่น รูปทรงของบายศรี เครื่องครัวทาน และสัตว์ภัณฑ์ ซึ่งเป็นศิลปะพื้นบ้านล้านนาที่พบเห็นทั่วไป อินสนธิ์อาจจะไม่ตั้งใจที่จะหยิบยืมรูปทรงของศิลปะพื้นบ้านเหล่านั้นมาใช้ แต่ต้องยอมรับว่าสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานศิลปะของศิลปินอย่างยากที่จะปฏิเสธ ดังนั้น รูปทรงของผลงานไม้ชุดนี้ของอินสนธิ์จึงมีสุนทรียภาพที่นุ่มนวลอย่างไทยๆ

Rama IX Art Museum Foundation

1997
Emerging
30 x 48 x 76 cm.

นอกจากผลงานประติมากรรมไม้ดังกล่าวแล้ว ในช่วงสองปีที่ผ่านมา อินสนธิ์ได้สร้าง “ผลงานประติมากรรมโลหะ” ขนาดใหญ่ไว้หลายชิ้นผลงานเหล่านี้ขยายจากงานสเก็ทซ์ชิ้นเล็กๆ ที่เขาทำไว้ 408 ชิ้น ขณะที่พำนักอยู่ในกรุงนิวยอร์ก สหรัฐอเมริการะหว่าง พ.ศ. 2510-2516

ผลงานประติมากรรมโลหะของอินสนธิ์ เกิดขึ้นจากผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมขณะที่เขาพำนักอยู่ในมหานครนิวยอร์ก เมืองใหญ่ที่เต็มไปด้วยปัญหาทั้งทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีผลต่อ

ความรู้สึกนึกคิดของเขาด้วย อินสนธิ์เป็นศิลปินหรือผู้สร้างงานศิลปะ ไม่ใช่ นักวิทยาศาสตร์ เขาจึงแสดงความห่วงใยมนุษยชาติด้วยการสร้างผลงานประติมากรรมให้เป็นที่หลบภัย ตามความคิดและจินตนาการของเขา

ผลงานประติมากรรมโลหะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของอินสนธิ์ส่วนใหญ่เป็นการประกอบกันของรูปทรงเรขาคณิต เช่น ทรงกระบอก สี่เหลี่ยม กรวย อินสนธิ์นำรูปทรงเหล่านี้มาประกอบกันเป็นผลงานประติมากรรม โดยการวางตำแหน่งของรูปทรงที่มีขนาดต่างกัน ให้สัมพันธ์กันอย่างมีจังหวะและงดงาม

อินสนธิ์สร้างผลงานขนาดใหญ่ขยายด้วยเหล็กแล้วทาสีผลงานชุดนี้ให้ดูมีขนาดใหญ่สูงหลายเมตร เขาติดตั้งไว้ในบริเวณบ้านที่ป่าซาง ซึ่งเป็นสวนประติมากรรม และเป็นพิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัยที่น่าสนใจอย่างยิ่งของภาคเหนือ

ผลงานประติมากรรมโลหะ หรือประติมากรรมเหล็กของอินสนธิ์ แสดงให้เห็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างศิลปินกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยศิลปินแสดงออกผ่านงานศิลปะที่มีความงามและคุณค่าทางศิลปะ ในขณะที่เดียวกันก็เสนอทางแก้ปัญหาด้วยจินตนาการของศิลปินดังปรากฏในผลงานชุด “ประติมากรรมใต้ทะเล” หรือ “ประติมากรรมใต้น้ำ” (underwater) ซึ่งเป็นต้นแบบของยานใต้ทะเล และเครื่องป้องกันภัยใต้ทะเลในอนาคต ตามความฝันและจินตนาการของศิลปิน

ทั้งผลงานประติมากรรมไม้และ
ประติมากรรมโลหะดังกล่าว แสดงให้
เห็นพลังในการสร้างสรรค์ของอินสนธิ์
วงศ์สาม ได้ดีว่า ยังพร้อมที่จะสร้างสรรค์
งานศิลปะต่อไปได้อีกนาน กอรปกับประ-
สพการณ์ที่เขาเก็บเกี่ยวไว้อย่างมากมาย
กว่าหกทศวรรษนั้นจะช่วยเสริมศักยภาพ

ในการสร้างสรรค์ของเขา ให้ดำเนินไป
อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง

วิบูลย์ ลี้สุวรรณ
คณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม

Rama IX Art Museum Foundation

LISTENING

1. 17 x 25 x 70 CM
2. 38 x 20 x 85 CM
3. 17 x 25 x 70 CM

**Restless by
nature and
always seeking
new ideas for
his work,
Inson Wongsam
says that *his life
is his art.***

Inson Wongsam, who was born in the small town of Pasang in Lumphun province in the north of Thailand in 1934, is something of a legend among Thai artists. After completing a five year course in painting and sculpture at Silpakorn University and winning several prizes in various exhibitions, he was awarded a scholarship which enabled him to travel to every part of Thailand. Restless by nature and always seeking new ideas for his work, he was admirably suited for this scholarship. He spent a year exploring Thailand during which time he produced paintings and woodcuts of great charm and originality. He held a successful one man show in 1961, but his travels were only a forerunner of a far more ambitious scheme.

1997
Listening
38 x 20 x 85 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

Inson planned to travel round the world with a fellow artist. At the age of twenty-eight, he held an auction of his work to raise money for the trip. The Berli Jucker Company provided him with a Lambretta ; Esso Company also contributed funds. Equipped with some finished works of art to sell on his journey, he left Thailand for India in May 1962. On reaching Calcutta, his friend was obliged to return home. Inson continued his journey alone, as always, working and holding one-man shows in New Delhi, Lahore and Karachi. He traveled to Pakistan, Iran, Turkey and Greece , holding shows in every capital. In 1963, he arrived in Rome. After working in Vienna and Zurich, he continued to Paris where he arrived with only ten francs in his pocket. He worked in Paris for three years during which he completed a year of study at the Ecole Superieure des Arts Decoratifs and held a one-man show. The money he earned enabled him to go to the United States.

In 1966 he flew to New York, arriving with one dollar in his pocket. An American artist met him at the airport, and Inson shared his studio until he found a place of his own. A year later, he held his

first one-man show in Connecticut, moved to Greenwich Village and married a New York artist. Together they set up a studio and boutique where Inson turned to designing unusual and beautiful.

Coming from a country where survival so often depends upon thrift, Inson was both fascinated and repelled by the wastefulness of a consumer society. His boundless curiosity led him into collecting discarded furniture, machinery, old radio and television sets and all kinds of junk which possessed interesting forms.

His house was filled with these items, and at one point he debated whether to open a second-hand shop. His fertile imagination led him to assemble the odd assortment of objects into a collection of highly decorative works of art. He had collected hundreds of brass and copper door handles, hinges, escutcheons, drawer handles and plates. As though by magic, he transformed them into hanging plant holders, candlesticks and sculpture. His wife, Laura, told reporters that Inson was recycling long before it became popular in the Village.

At the same time, he began to fall in love with machines. He was captivated by the idea of space travel, nuclear science and also science fiction. In 1968 he held an exhibition of metal sculpture which expressed his feeling for these subjects. He designed sculpture for outer space, mechanical sculpture which could be utilized to help combat pollution, sculpture to float on the surface of the sea and sculpture for landscape and mountains.

Rama IX Art Museum Foundation

By 1971 Greenwich Village was no longer a safe or pleasant place in which to live. It had been invaded by hippies and drug addicts. Americans, by now, were very concerned with environment and pollution. Inson decided to work on ideas for a sculpture machine which could recycle polluted sea water, enabling all kinds of marine life to live within its framework. He went to New Jersey and found a nice house and studio close to the sea for a reasonable price, where he could work on his new idea.

He sold his boutique in Greenwich Village and bought a barber's shop in Atlantic Highlands, which he converted into a studio and gallery, doing all the work himself. Business prospered until 1972 when, with the beginning of the economic recession, it became more and more difficult to sell his work.

In 1974, Inson went back to Thailand to visit his parents in the

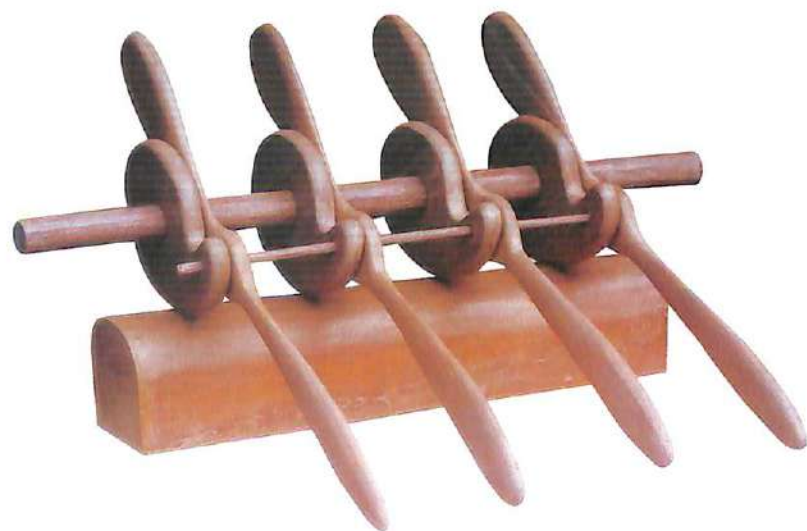
town where he grew up. The original character of the country had been retained in the North of Thailand to a great extent and the influence can be seen in his work. He wanted to carve the teakwood which was disappearing rapidly from the north. Once again his interest in ecology led him to a source of supply which probably would not have occurred to anyone but himself.

He had bought land at a small village called Huey Fy, thirty kilometers from Pasang and twelve kilometers from the nearest main road. It was a lovely spot on the edge of the mountains with a creek nearby and close to an area where, many years ago, a teak forest had stood. The massive stumps were being cleared by the villagers who wanted to farm the land. The only way in which the stumps could be removed was by burning them and then hauling out the remains with a tractor.

3 Steps to the highest point
18 x 16 x 80 cm.

Having selected a suitable site, he built a most remarkable house with, the help of about twenty of the villagers. It was a long barnlike structure built of vertical logs with spaces for doors and windows. It was thatched with grass. Inside at one end a raised bamboo platform provided sitting and sleeping space. In front of a window space in the log wall, which gave a breathtaking view of the mountains, was a solid plank table surrounded by log seats. No first-class hotel could have provided a table with a better view. The central area was both studio and garage. The car was driven in through the

main entrance - no door! The cooking was done on a small charcoal stove. A wooden shelf held a few utensils and food. Edible refuse was simply thrown out of the window space and quickly scavenged by the dogs and cats from the village as well as by the hens that nested in the house. At the other end, a woven bamboo screen provided privacy for bathing. Water was carried on a shoulder pole from the creek to fill a pottery jar which stood on a bricked area. The one concession to modern convenience was a lavatory of the traditional far eastern type, set at ground level.

Rama IX Art Museum Foundation

1997
One unit wood

Two small sleeping cubicles were set like cabins high up in the rafters, also screened by woven bamboo. These were reached by a rough wooden ladder. As the house was literally open to all comers, both human and animal, the lofty sleeping arrangements provided a degree of safety.

As soon as the house was finished, he paid the villagers a little money for each teakwood stump, and he began to carve - **Inson had returned to his roots.**

First he carved the stumps where they lay, on his neighbour's land or in the woods. When the carving had roughly taken shape, it was transported by ox wagon to his workshop and there finished and polished. The villagers were extremely curious. They could not understand why a man who had traveled the world and lived in great cities in America should want to return to the wilds, let alone want to carve useless tree stumps. There was no electricity in the village so Inson's activities provided an end less source of entertainment for both young and old.

Inson lived like a farmer, and his cockerel was a reliable alarm clock. He rose at dawn, cooked glutinous rice on his charcoal stove and tended his plants. He was skilled in the use of herbal medicine and grew many medicinal herbs and plants as well as fruit and vegetables on his land. He had several shellac trees and about two acres of red peppers which brought in a small income. He lived mostly off the land, making delicious tonic tea from the bark of several different trees. As a young man, he had learned how to survive in the forest and knew which plants and roots could he eaten safely.

1997
ความหดหู่
Depressed
12 x 20 x 88 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

1997
Mindless, wood
40 x 70 x 25 cm.

Inson lived at Huey Fy for almost three years, during which time he had two one-man shows in the provinces, in Chiang Mai and Nakhon Prathom, and one in Bangkok. He never went back to the United States ; he simply became interested in new things. He left behind everything he had worked so hard to achieve. He could not afford to have his sculpture sent to Thailand. His house, his business, all of his machines and the stock that

had accumulated, he gave to his wife who remained in the United States. He knew he must return again to a simpler way of life. He wanted to live close to nature, breathe clean air and eat fresh organic food. He needed to sleep at sunset and rise with the dawn. He wanted no distractions of any kind. He did not even have any books. He wanted to draw and make wood sculpture and to increase his knowledge of herbal medicine.

Inson learned many things from the villagers. With them, he studied the art of survival and philosophy, learning more than he had during the whole of his time abroad. They taught him how to carve wood without "carving" himself—an adz is not an easy tool to handle. The other tools they used were very primitive. They taught him how to plant fruit and corn, ground nuts, soy beans and many other foods. Inson learned all that he could from them.

Disaster struck in April 1977 when a small typhoon hit the village. Inson was in Pasang at

the time, and when he returned to Huey Fy, he found that his house had collapsed. He was able to save his tools, his carvings and some of the wood with which the house had been built. Once more Inson had to start from scratch.

With many unfinished ideas and no studio in which to work, he came to visit a friend who lived in the village of Ban Dan Kwien, about twenty-four kilometers north of Korat in the province of Nakhon Rajasima. It was a village of potters and his friend owned one of the many potteries.

Rama IX Art Museum Foundation

Inson's interest was aroused and he began to work with the clay, developing ideas for sculpture in ceramics, once again exploring new forms and turning adversity to good account. His ability to adapt to new circumstances and surroundings, working with whatever comes to hand, continuously stimulates new ideas. He says it is because his life is his art.

After the disaster at Huey Fy, he decided to build a studio in Pasang in the family vegetable garden and orchard. It was a simple workshop and living space with no running water or electricity. He continued his wood carving having finally found his true medium.

Inson also loves building and gradually many more were added to the compound and decorated with his carving. No longer wishing to travel, he settled down with a new companion, English

sculptor, Venetia Walkey, who had some difficulty in persuading him to accept an invitation to go to Zimbabwe in 1991 where together they learned the methods used by the Tengenenge sculpture community for direct stone carving. It was a rich and unforgettable experience living in primitive conditions close to the Mvurwe Mountain in the North.

Content to live close to nature they have gradually improved and beautified their peaceful surroundings which they love to share with those who suffer from the stress and strain of modern life. They will open the place to the public in December 1999.

They continue to work and hold occasional exhibitions. Inson has an impressive body of work, dating from his days as a student, however for many years one period was missing.

Rama IX Art Museum Foundation

When he left New Jersey in 1974, he left everything he had created and owned, behind him. This included 408 models of metal sculptures for sculpture machines to recycle polluted water both under the sea and on the surface believing that industrial machinery could be both beautiful and useful. All his belongings were sold or given away and they disappeared completely.

Many years later, Inson returned to the United States to attend his son's graduation at Cornell University. Afterwards he visited his ex-father in law in New York. To his delight, old Jacob who was also a sculptor, gave him a barrel containing 70 of the missing models, together with many notebooks and designs which had been stored under his roof and forgotten, until it needed to be repaired.

He brought everything back to Thailand and with the kind sponsorship of Mr. Chern Chao Teh,

a local businessman, you can now see the middle period of Inson's work, created in New York between 1968-1971 and resurrected full scale in Pasang. These brightly painted metal sculptures are eccentric and playful. Children are instantly attracted to them. The circular elements can also be beaten like a drum.

The assembled wooden sculptures whose designs were first exhibited with the Dice Group in Bangkok in 1978, complement the grandiose metal sculptures and also attract you to play with them.

The moveable parts can be adjusted to your own satisfaction. These sculptures are to be enjoyed by everyone.. "Please do not touch" does not apply, rather it is "Handle with care", if you feel like it and he hopes you will.

By Venetia Walkey
Pasang - Lumpun 1998.

Inson Wongsam

Exhibition and Prizes

- 1957 National Exhibition of Thailand International Exhibition - Japan
- 1958 Exhibition of Contemporary Thai artists - Bangkok Second prize for drawing Third prize for painting
- 1959 National Exhibition of Thailand : Third prize for painting
- 1960 Second prize for graphic art
- 1961 Tourist Organization for Thailand - One man show
- 1962 All India Fine Arts Society of New Delhi - Two man show
- 1962 Gilganesh Gallery, Tehran, Iran - One man show
- 1962 The Arts Council of Pakistan, Karachi - One man show
- 1963 Consulate de France-Istanbul - One man show
- 1964 Galerie Fuchs, Vienna, Austria - One man show
- 1966 Galerie de Haut Pavé, Paris - One man show
- 1967 Lichfield Gallery, Conn : USA - One man show
- 1967 International Exhibition of Brazil
- 1968 One Eleven Gallery, New York - One man show
- 1969 De Mena Gallery, New York - One man show
- 1974 Silpakorn University - Nakhon Prathom, Thailand - One man show (Sponsered by the Interior Research Co.)
- 1975 USIS Chiangmai, Thailand - One man show
- 1977 Hor Silp Bhirasri Institute of Modern Art, Dice Group show
- 1980 Alliance Francaise - Bangkok - One man show
- 1985 USIS Chiangmai, Thailand - One man show
- 1985 Exhibition of Fine Arts - people's republic of china
- 1986 Thai invesment and securities - Group show
- 1987 Northern Thai Artists, Monthien Hotel Bangkok, Thailand
- 1988 Pasang Lumphun, Thailand - One man show on the occasion of the annual Cotton Weaving and quilt making Festival
- 1991 National Gallery, Chao Fa road, Bangkok - One man show
- 1992 National Bank of Thailand - Group show
- 1993 Design Com-bini Co., Ltd. - One man show
- 1996 Rama IX Foundation - Sirikit Centre - Group Show
- 1997 Marsi Gallery - Pantip Art Centre - Group Show, Artists save the western Thai Forests
- 1998 National Gallery - Bangkok - Group Show - Artists save the Forests
- 1998 Bangkok City Art Project for Asian Games - Group show
- 1999 National Gallery, Chao Fa Road, Bangkok - One man show

Rama IX Art Museum Foundation